

اليوم الآخر අවසාන දිනය

සනහාලි

المجلس الشورى الإسلامي
 تحت إشراف وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد
 E-mail : Sultanh22@hotmail.com
 THE COOPERATIVE OFFICE FOR CALL & FORGIVERS GUIDANCE AT SULTANAH
 Tel: Q40077 Fax: 4251005 P.O.Box: 92675 Riyadh: 11663 K.S.A. E-mail: sultanh22@hotmail.com

اليوم الآخر

أعدده وترجمه للغة السنهالية

شعبة توعية الجاليات بالزلفي

الطبعة الثانية: ١٤٢٢/١

ح) المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي ، ١٤٢٠هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات (الزلفي)

اليوم الآخر - الزلفي .

٢٨ ص ؛ ١٢ × ١٧ سم

ردمك : ٥ - ٦٦ - ٨١٣ - ٩٩٦٠

(النص باللغة السنهالية)

أ. العنوان

١. القيامة

٢٠ / ١٦٠٨

ديوي ٢٤٣

رقم الايداع ٢٠ / ١٦٠٨

ردمك : ٥ - ٦٦ - ٨١٣ - ٩٩٦٠

الصف والإخراج: شعبة توعية الجاليات بالزلفي

أحكام اليوم الآخر

අවසාන දිනය

ප්‍රශංසා සියල්ල විශ්වය පාලනය කරන අල්ලාහ් තභාලාට හිමි වේ. සාමය හා සමාදානය තබාගන්නා හා රහස්‍ය වරුන්ගෙන් ශ්‍රේෂ්ඨවන්නයා වූ තබ්‍රාහ්‍යාහ් මුහම්මද් (සල්) තුමාටද, එතුමාගේ පවුලේ අයටද එතුමාගේ ශ්‍රාවකරුවන්ටද හා අන් සෑම දෙනාටද ලැබෙනු මැන.

නිශ්චය වශයෙන්ම ඊමානයෙ(විශ්වාස කිරීමේ)හි මූලික අංගයන් හයකි. එහි හයවන කරුණුවන්නේ අවසාන දිනය පිළිබඳව විශ්වාස කිරීමයි. මෙම දිනය පිළිබඳව අල් කුර්භානය මගින් හා මුහම්මද් (සල්) තුමාගේ සුන්නා (යහමග) මගින් සනාථකර ඇති දේ විශ්වාස කරනතුරු මිනිසෙකු මු:මින් (විශ්වාස වන්නයෙකු) නොවන්නේය.

අවසාන දිනය පිළිබඳව දැනගැනීම හා ඒ ගැන අධික ලෙස සිහිකිරීම වැදගත්ය. කුමක්නිසාදයත්, එය මිනිස් සිත්සතත්තල ගුණ යහපත්කම ඇති කිරීමටත්, මහු බිය භක්තිකයෙකු කිරීමටත්, මහු අල්ලාහ්ගේ දහමෙහි ස්ථිරවීමටත් ඉමහත් හේතුදායක වන්නේය. මෙම අවසාන දිනයද, එහි නොසන්සුන්තාවයද හා අසිරුතාවයද නොසිතා අමතකවනු සේ මහුගේ හිත ගල්කර, පාප ක්‍රියාවන් කරා යොමු කරන දේ කුමක් විය හැකද? අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

يَوْمًا يُجْعَلُ الْوِلْدَانُ شِيْبًا ﴿١٧﴾ [المزمل: 17]

එදින දරුවන් (කෙස් පැහැණු) මහල්ලන් කරයි.

(අල්කුර්භාන්-73:17)

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ ، إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ، يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ﴾ [الحج: ٢٠١]

මිනිසුනි, බලාගත් දෙවියා කෙරෙහි බියබැතියෙන් සිටින්න. නියතවශයෙන්ම එම (අවසාන දින) අවස්ථාවේ කම්පනය (ඉතා) විශේෂ සිදුවීමකි. එදින කිරි පොවමින් සිටින සෑම මවකුම තමා කිරි පොවන ළදරුවා අමතක කිරීමද, සෑම ගර්භනී මාතාවන්ම තමන්ගේ බර පිදීමද බල දකී. තවද, මිනිසුන් බුද්ධිය මුලාවි සිටි මද බල දකී. එනමුත්, එය (මත්පැන් වලින් සිදුවූ) මුලාවීමක් නොවන්නේය. නමුත් අල්ලාහ්ගේ දඩුවම ඉතා උග්‍රයි.
(අල්කුර්ආන්-22:1,2)

මරණය

1-මරණය මෙලොවෙහි ජීවත්වන සෑම දෙනාගේම අවසානය වේ.
අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ [آل عمران: ١٨٥]

සෑම ආත්මයක්ම මරණය (ට ලක්වි) හුක්ති විදිය යුතුයි.
(අල්කුර්ආන්-3:185)

﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ﴾ [الرحمن: ٢٦]

(පොළොවෙහි) ඇති සියල්ලක්ම විනාශවන්නේය.
(අල්කුර්ආන්-55:26)

﴿ إِنَّكَ مِيتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴾ [الزمر: 30]

(නඹතුමනි) නියතවශයෙන්ම, ඔබද මරනයට පත්වේ. තවද, නියතවශයෙන්ම ඔවුන්ද මරනයට පත්වෙති.

(අල්කුර්ආන්-39:30)

එහෙයින්, කිසියම් මිනිසෙකුට හෝ මෙලොවෙහි අමරණීය තත්ත්වයක් නොමැත. අල්ලාහ් මේ බව මෙසේ පවසන්නේය.

﴿ وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ ﴾ [الأنبياء: 34]

(නඹතුමනි) තවද, ඔබට පෙර කිසියම් මිනිසෙකුට හෝ ස්ථිර ජීවිතයක් අපි (මෙහි) නොදුන්නෙමු. (අල්කුර්ආන්-21:34)

මරනය, සැක කිරීමට මගක් නොමැති නිශ්චිත කරුණකි. තවද මිනිසුන්ගෙන් වැඩි පිරිසක් මේ ගැන අමතකයෙන් සිටිති. එනිසා මුස්ලිම්වරයෙකු මෙලොව විනාශවීමට පෙර පරලොව සඳහා සූදානම්වීම සේ මරනය ගැන වැඩියෙන් සිහි කිරීම හා ඒ සඳහා සූදානම් වීමද අවශ්‍ය වේ. නබි මූහම්මද් (සල්) තුමා පවසන්නේය.

﴿ اغتتم خمسا قبل خمس ، حياتك قبل موتك ، وصحتك قبل سقمك ،

وفراغك قبل شغلك ، وشبابك قبل هرمك ، وغناك قبل فقرك ﴾

(مسند الإمام أحمد)

(ඵවස්ථාවත්) පහට පෙර (අවස්ථාවත්) පහක් ප්‍රයෝජනවත් කරන්න. ඔබ, මරනයට පෙර ජීවිත කාලයද, ලෙඩවීමට පෙර නිරෝගි කාලයද, කාර්ය බහුලවීමට පෙර විවේක කාලයද, හෙලුවීමට පෙර යොවුන කාලයද, දිවිදුවීමට පෙර ධනවත් කාලයද ප්‍රයෝජනවත් කරන්න.

(මුස්තද් අහ්මද් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙන්)

දැනගන්න, මළමිනිය සමග මෙලොවේ කිසියම් දෙයක් හෝ මිනිවළ කරා ගෙනයනු නොලැබේ. නිසැකයෙන්ම ඔහු සමග ඉතිරිව (පවති)න්නේ (රැඳී සිටින්නේ) ඔහුගේ ක්‍රියාව පමණි. එබැවින්, ඔබට සතුව ගෙන දෙන හා අල්ලාහ්ගේ අනුමැතිය මත වෙදනාවෙන් ජය ලබාදෙන කුසල් ක්‍රියාවන් සුදානම් කිරීමට උනන්දුවිය යුතුයි.

2-මිනිසාගේ ආයුෂ කාලය අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙකු නොදන්නා ගුප්තවූ කරුණෙකි. එනිසා කිසියම් කෙනෙකු තමා කෙරින, කවර ස්ථානයේ මරණයට පත්වෙන්නේද, යන කරුණු ගැන නොදන්නේය. මක්නිසාදයත්, නිසැකයෙන්ම, මෙය අල්ලාහ් පමණක් දන්නා සැඟවූ කරුණෙකි.

3-මරණය පැමිණිවිට එයට බාධාකිරීම හෝ පමා කිරීම හෝ එය මගහැරමින් පැනදිවීම හෝ කළ නොහැක. අල්ලාහ් මෙලෙස පවසන්නේය.

﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ، فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾

[الأعراف: ٣٤]

සමාජයේ සැමටම (නිශ්චිත ආයුෂයක්) වාරයක් ඇත. ඔවුන්ගේ වාරය පැමිණෙන විට එය ප්‍රමාද කළ නොහැකිය. තවද, එය පෙරද (සිදු) නොවන්නේය. (අල්කුර්ආන්-7:34)

4-විශ්වාස වන්නයෙකුට මරණය සිදුවන්නේද, (එමොහොතේදී) ඔහු වෙත මලකුල් මවත් (පණ ගන්නා සුරදුන) වරයා මිහිරි සුවද සොන්දර්ශමත් රූපයෙන් පැමිණේ. ඔහු සමග ස්වර්ගය ගැන සුභාරංචි පතන කරුණාවන්ත මලක්වරුද පැමිණෙති. අල්ලාහ් මේ බව මෙසේ පවසන්නේය.

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا

وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشُرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾ [فصلت : ٣٠]

කවරෙකු පස දෙවියා අල්ලාහ් බව ප්‍රකාශ කර, (එහි) ස්ථිර පැවැත්මෙන් සිටින්නේද, නිසැකයෙන්ම මවුන් වෙත මලක් වරුන් පැමිණ 'මබ්ලා බිය නොවන්න, කණ්ගාවු නොවන්න, මබ්ලාව පොරොන්දුවූ ස්වර්ගය ගැන සතුටු වන්න' යනුවෙන් පවසති. (අල්කුර්ආන්-41:30)

නමුත්, ප්‍රතික්ෂේප කරන්නෙකුට මරණය සිදුවන්නේද, ඔහු වෙත මලකුල් මවුන් (පණ ගන්නා සුරඳුන්) වරයා දුගඳ ආඳුම් පැමිදි නද කලු මුහුණෙන් බිය ජනිත රූපයෙන් පැමිණේ. ඔහු සමග වේදනාව ගැන සුභාරාචි (පව්වාදය) පනත මලක් වරුන්ද පැමිණෙති. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ،

أَخْرَجُوا أَنْفُسَكُمْ ، الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ

غَيْرِ الْحَقِّ وَكُنتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْكِبُونَ﴾ [الأنعام : ٩٣]

අපරාධකරුවන් මරණ වේදනාවට ලක්ව සිටීම මවුහු දකින්නේද, මලක්වරුන් තම දෑත් දික්කරමින් 'මබ්ලාගේ පණ පිට මාකරන්න, අද දින මබ්ලාව නින්දා දෙන වේදනාව කුලිය වශයෙන් ලැබේ. මකනිසාදයන්, මබ්ලා අල්ලාහ් ගැන ව්‍යාච් කරුණු ප්‍රකාශකර සිටින. තවද, ඔහුගේ වැකි (අවිශ්වාසකර) අභාකාර කරමින් සිටින' යනුවෙන් පවසති.

(අල්කුර්ආන්-6:93)

එබැවින්, මරණය සිදුවන විට සත්‍ය එළිවෙන අතර, මිනිසුන් සැමටම කරුණු පැහැදිලිවේ. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿حتى إذا جاء أحدهم الموت قال رب ارجعون، لعلي أعمل صالحا فيما تركت كلا ، إنها كلمة هو قائلها ، ومن ورائهم برزخ إلى يوم يبعثون﴾

[المؤمن: ٩٩، ١٠٠]

ඔවුන්ගෙන් කෙනෙකුට මරණය සිදුවන විට ඔහු ‘මගේ දෙවියනේ, මා (ලොවෙහි) ඇර ආ දේයින් කුසල් ක්‍රියා කිරීම සඳහා මාව නැවත (ලොව කරා) භරවා එවන්න’. යනුවෙන් පවසයි. කරුණු එසේ නොවේ. ඔහු පවසන්නේ (අසත්‍ය) ප්‍රකාශයයි. නැගිටිවන දිනය තෙක් ඔවුන් ඉදිරියේ තිරයක් තිබේ.

(අල්කූර්ආන්-23:99,100)

එබැවින්, මරණය සිදුවන විට ප්‍රතික්ෂේප කරන්නා (කාෆිර්) හා පාප කාරයා කුසල් ක්‍රියාවෙහි යෙදීම සඳහා මෙලොව කරා නැවත ඒම අපේක්ෂා කරයි. නමුත් මෙලොව අතපසු වීමෙන් පසු කණගාටුවීමෙන් (කිසිදු) පලක් නොවන්නේය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿وترى الظالمين لما رأوا العذاب يقولون هل إلى مرد من سبيل﴾

[الشورى: ٤٤]

තවද, අපරාධකරුවන් වේදනාව දකිනවිට (මෙයින්) වැළකී සිටීමට මගක් තිබේද? යනුවෙන් පැවැසීම ඔබ දකී.

(අල්කූර්ආන්-42:44)

5-දාසයා පිළිබඳව අල්ලාහ්ගේ කරුණාව. එනම්, මරණයට පෙර කවරෙකුගේ අවසාන ප්‍රකාශය ‘ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ්’ බවට

පවතිසේද, ඔහු ස්වර්ගයෙහි පිවිසේ. මේ බව තබි මුහම්මද (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

[من كان آخر كلامه من الدنيا لا إله إلا الله دخل الجنة]

(أخرجه أبو داود)

මෙලොවෙහි කවරෙකුගේ අවසාන ප්‍රකාශය ‘ලා ඉලාහ ඉල් ලේලාහ්’ යනුවෙන් පවතින්නේද, ඔහු ස්වර්ගයට පිවිසේ.

(අබුදාවුද් ගුත්ථය ඇසුරෙනි)

චිත්ත පාටිශුද්ධ වන්නයා හැර අන් මිනිසෙකුට මෙම උච්ඡුර අවස්ථාවේ මෙම කලිමාව පැවැසීමට නොහැක. චිත්ත පාටිශුද්ධිය නොවන්නා මරණ කලබලයෙහි ඔහුට සිදුවන පසිරුතාව යන මත මෙම කලිමාව පැවැසීමෙන් වැළැකී සිටී. එහෙයින්, මරණය සිදුවන මොහොතේ ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ් යනුවෙන් කියා දීම සතුටුදායකවේ.

කබ්ර්-මිනිවළ

මුහම්මද (සල්) තුමා මිනිවළ පිළිබඳව මෙසේ පවසන්නේය.

[إن العبد إذا وضع في قبره وتولى عنه أصحابه، إنه يسمع قرع نعالهم ، قال: فيأتيه ملكان فيقعدانه فيقولان له : ما كنت تقول في هذا الرجل ؟ قال: فأما المؤمن فيقول: أشهد أنه عبد الله ورسوله، قال فيقال له : أنظر إلى مقعدك من النار قد أبدلك الله به مقعدا في الجنة . قال صلى الله عليه وسلم : فيراهما جميعا . وأما الكافر أو منافق فيقال له ما كنت تقول في هذا الرجل؟ فيقول : لا أدري ، كنت أقول ما يقول الناس، فيقال : لا

دریت ولا تلیت ، و یضرب بمطارق من حديد ضربة ، فیصیح صیحة
 یسمعها من یلیه [إلا الثقلین] (سنن النسائی)

කෙනෙකු මිනිවළයෙහි තැන්පත්කර, ඔහුගේ මිත්‍රයන් ඔහු හැර යනවිට ඔවුන්ගේ පාවහන්හි තාදය ඔහුට ඇසේ. එවිට එහි පැමිණෙන මලක්වරුන් දෙන්නෙක් ඔහුව වාඩිකරවා (කෙනෙකු පෙන්වමින්) මෙම මිනිසා පිළිබඳව ඔබ කුමක් ප්‍රකාශ කරමින් සිටියේද? යනුවෙන් ඔහුගෙන් අසති. එවිට විශ්වාස වන්නයා, ඔහු අල්ලාහ්ගේ දාසයා හා දූතයා බව සාක්ෂි පැතු බව පවසයි. අපායයෙහි ඔබේ ආසනය (ස්ථානය) බලන්න. නිසැකයෙන්ම, අල්ලාහ් ඔබේ ආසනය ස්වර්ගයට මාරු කළාය යනුවෙන් ඔහුට පැවැසේ. ඔහු එම ආසන දෙකම බලා සිටී.

තවද, අවිශ්වාස වන්නයා හෝ මුනාෆික් (කුහක) වරයාගෙන් මේ මිනිසා පිළිබඳව ඔබ කුමක් ප්‍රකාශ කරමින් සිටියේද? යනුවෙන් විමසේ. ඔහු, මා නොදනිමි. මිනිසුන් ප්‍රකාශකළ දේම මාද ප්‍රකාශ කරමින් සිටියෙමි යයි පවසයි. එවිට 'ඔබ දැනගන්නේද, පිළිපැද්දේද නොමැත. යනුවෙන් ඔහුට පැවැසේ. තවද, ඔහුට යකඩ (තලත ලොකු) මිටියෙන් පහරක් දෙනු ලැබේ. එවිට ඔහු කැකෝ ගසයි. ඒ ගබ්බදය මිනිස් හා පින් වර්ගයන් හැර අන් සියලු දෙනාටම ඇසේ.

මිනිවළෙහි දේහයට නැවත පණ පොවීම පරලොව පිළිබඳ හා මෙලෝ මිනිස් නුවණට නොවටහන කරුණකි. මිනිසා න්‍යාගයට සුදුසු විශ්වාස වන්නයා වන්නේනම්, මිනිවළෙහිද ඔහු න්‍යාග ලබයි. ඔහු වේදනාවට සුදුස්සෙකු වන්නේනම්, මිනිවළෙහිද ඔහු වේදනාව ලබයි. මේ බව අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නෙන්නේය.

﴿النار يعرضون عليها غدوا وعشيا، ويوم تقوم الساعة ، ادخلوا آل فرعون

أشد العذاب﴾ [غافر: ٤٦]

උදේ හා සවස ඔවුන් අපායයෙහි ගින්න ඉදිරියට ගෙනෙනු ලැබේ. තවද, විනිශ්චය කිරීම සිදුවන අවසන් දිනයේ (වෙලාවේ) ‘ඊර්ෂ්‍යාවෙන් කල්ලිය දැඩි දඩුවමට ලක් කරන්න’ (යනුවෙන් පැවැසේ)
(අල්කුර්ආන්-40: 46)

තඟි මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

[تعوذوا بالله من عذاب القبر] (أخرجه أبو داود)

මිනිවලෙහි වෙදනා පිළිබඳව අල්ලාහ්ගෙන් රුක වරණය පතන්න.
(අබුදාවුද් ගුන්ථය ඇසුරෙනි)

තිවාරද බුද්ධිය (ඇත්තෙකු) මෙය (මිනිවළ වෙදනාව) ප්‍රතික්ෂේප නොකරයි. මන්දයත්, මිනිසා තම ජීවිතයේද මෙය සම්පව දකී. එනම්, නින්දයෙහි පසුවන්නා තමා දැඩි වෙදනාවට ලක්වන බව (සිහිනයෙන්) හැඟී කැකෝ ගසා රුකවරණය පතයි. මරණය හා ජීවිතය අතර විශාල වෙනසක් තිබෙන අතර, ඔහු අසලෙහි සිටින්නාට මෙය නොහැඟෙන්නේය. මිනිවලෙහි වෙදනාව පණට හා දේහයට (එකට) සිදුවේ. තඟි මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

[القبر أول منازل الآخرة ، فإن نجا منه فما بعده أيسر منه ، وإن لم ينج منه

فما بعده أشد منه] (أخرجه الترمذي)

මිනිවළ පරලොවෙහි තමා තැන්වලින් ප්‍රථම තැනකි. මෙයින් කෙනෙකු ජය ලබන්නේනම්, ඔහුට මින් පසු සිදුවන දේ මෙයට

වඩා පහසුවේ. මෙයින් කෙනෙකු ජය නොලබන්නේනම්, ඔහුට මින් පසු සිදුවන දේ මෙයට වඩා අපහසුවේ.

(නිර්මිතී ග්‍රන්ථය ඇසුරෙන්)

එබැවින්, මුස්ලිම්වරයෙකු මිනිවලෙහි වේදනාවෙන් (ජය ලබා ගැනීමට) අධික වශයෙන් රුකවරණය පැතීම අනිවාර්යවේ. විශේෂයෙන්, තැමදුමෙහි සලාම් කීමට පෙර රුකවරණය පැතිය යුතුයි. එසේම මිනිවල හා තිරයෙහි වේදනාවට මූලික කාරණයන් වන පාප ක්‍රියාවලින් ඇත් වීමට ඇල්ම විය යුතුයි. මෙයට මිනිවල වේදනාව යනුවෙන් හඳුන්වන්නේ, මිනිසුන්ගෙන් වැඩි පිරිසක් මිනිවලෙහි භූමිදානය කිරීම නිසාය. එසේ නොවන අය එනම්, දියට ගිලී ගිය අය, ගින්නට දැවුනු අය, සතුන් (හපා) කෘෂ්‍ය අය හා මෙවැන්නන් පරලොවෙහි ත්‍යාග හෝ වේදනාව ලැබේ.

මිනිවල වේදනාව විවිධ ආකාරයෙන් සිදුවේ. එය යකඩ වැනි (ලොකු) මිටියෙන් පහර දීම, ඔහුගේ මිනිවලය අත්ධකාරයෙන් පිරීම, තිරයේ ඇතිරිල්ලක් ඔහුට දිගහැරීම, තිරයේ දොරටුවක් ඔහුට වඩාන කිරීම, ඔහුගේ අකුසල් (ක්‍රියා) දුගඳ ආඥම් පැළඳ පිළිකුල් මුහුණු වරයකින් යුත් මිනිසෙකුගේ රූපයෙන් ඔහු හා සමග වාඩිවීම යනාදිය වේ.

දාසයා කාට්ට් හෝ මුනාට්ට් හෝ වන්නේද, වේදනාව ස්ථිරයෙන් පවතී. දාසයා පාපකාර මුළුමින් වන්නේනම්, එවිට ඔහුගේ පාප ක්‍රියාවන් අනුව වේදනාවන්ද වෙනස්වේ. (පසුව) ඔහු එයින් නිදහස්වේ. දාසයා මුළුමින් වන්නේනම්, ඔහු මිනිවලයෙහි දයාව ලබයි. එනම්, ඔහුගේ මිනිවලය විශාල කෙරේ. එය ආලෝකයෙන් පිරේ. ස්වර්ගය කරා ඔහුට දොරටුවක් විවෘතවේ. එමගින් ඔහුට සුගන්ධය ලැබේ. ස්වර්ගයේ ඇතිරිල්ලක් ඔහුට දිගහැරේ. ඔහුගේ කුසල් ක්‍රියා සෞන්දර්ය මිනිසෙකුගේ රූපයෙන් මිනිවලෙහි ඔහු හා සමග කතා බහ කරයි.

අවසාන දිනය හා එහි සලකුණු

1-අල්ලාහ් මෙලොව ස්ථිරව පැවැත්වීම සඳහා නිර්මාතෘ කළේ නැත. එහෙයින්, එයට අවසාන දිනයක් ඒවි. එය විනිශ්චය ලබා දෙන දිනයකි. මෙය සන්සුදක්සේ සත්‍යයකි. අල්ලාහ් මේ බව මෙසේ පවසන්නේය.

﴿وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا﴾ [الحج: ٧]

නිසැකයෙන්ම, පරලොව (වෙලාව) පැමිණේ. මෙහි කිසියම් සැකයක් නොමැත. (අල්කුර්ආන්-22:7)

﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ، قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَكُمْ﴾ [سبا: ٣]

තවද, කාෆිර්වරුන් ‘(විනිශ්චය කරන පරලොව) වෙලාව අපට නොපැමිණේ’ යනුවෙන් පවසති. (තබ්තූමනි) ‘මාගේ දෙවියා මත දිවුරා කියමි. (එසේ නොවෙ) නිශ්චය වශයෙන්ම (එය) ඔබලා වෙත පැමිණේ’. යනුවෙන් ඔබ පවසන්න. (අල්කුර්ආන්-34:3)

අවසාන දිනය සම්පයෙන් පවතින බව අල්ලාහ් පහත සඳහන් වැඩි මගින් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿إِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ﴾ [القمر: ١]

(අවසාන) වෙලාව සම්පව පැමිණ පැත. (අල්කුර්ආන්-54:1)

﴿إِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مَّعْرُضُونَ﴾ [الأنبياء: ١]

මනුෂ්‍යයන්ට ඔවුන්ගේ ගණන් බැලීම (ප්‍රශ්න කිරීම) සම්පව්‍ය වේ. එනමුත් ඔවුන් එය (ප්‍රතික්ෂේප කරමින්) නොසලකා සිටිති. (අල්කූර්ආන්-21:1)

අවසාන දිනය සම්පව්‍ය තිබීම මිනිස් බුද්ධියෙන් දැනගැනීමක් නොවේ. එය ඔවුන් දැන ගැනීමටද නොහැක. නමුත් අල්ලාහ් ගේ ඥානය හා ලොවෙහි ගෙවීගිය කාලය අනුව අනුමාන කළ හැකිය. අවසාන දිනය පිළිබඳ දැනුමනම්, එය අල්ලාහ් තම ඥානයෙන් හිමිකරගත් සැඟවූ කරුණකි. ඔහු තම තීර්මානවලින් කිසිවෙකුට හෝ මෙය පැහැදිලි නොකළේය. අල්ලාහ් මේ ගැන මෙසේ පවසන්නේය.

﴿يسألك الناس عن الساعة ، قل إنما علمها عند الله ، وما يدريك لعل

الساعة تكون قريبا﴾ [الأحزاب: ٦٣]

(තනිතුවනි, විනිශ්චයට අයත්) එම වේලාව පිළිබඳව මිනිසුන් මඟෙන් අසති. ඒ පිළිබඳ ඥානය අල්ලාහ් සතුව ඇති බව මඟ පවසන්න. එය මඟ දැන සිටින්නේද? එය සම්පයෙන් පැමිණීමටද හැක. (අල්කූර්ආන්-33:63)

තනි මුහම්මද් (සල්) තුමා අවසාන දිනය සම්පයෙන් පැවැත්වීම පිළිබඳ සලකුණු (කිපයක්) පවසන්නේය.

මෙහිදී දජ්ජාල් පිටවීම හා එමගින් මිනිසුන් ඉමහත් නොසන්සුන්තාවයට පත්වීමද මෙයින් එකකි. මිනිසුන්ගෙන් අධික පිරිස් රුචාවෙන් අන්දමට (සාමාන්‍ය පැවැත්ම නොවන) ආශ්චර්ය කාර්යයන් කිරීම සඳහා අල්ලාහ් ඔහුට ශක්තිය ලබා දෙයි. ඔහු වැහි වැසීම සඳහා අහසට අණ කරයි. අහස වස්ස වයි. (පැලෑටි වර්ග) පැලවීම සඳහා (පොළොවට) අණ කරයි.

එය පැලවේ. මළ අය පීඩන් කරවයි. තවද, මෙවැනි වෙනත් ආශ්වර්ය කාර්යයන්ද මහු කරයි.

තඬි මුහම්මදු (සල්) තුමා මහු ගැන මෙලෙස පවසන්නේය. ඒක තෙතයෙන් සිටින මහු ස්වර්ගය හා අපාය ගෙන එයි. මහු ස්වර්ගය යනුවෙන් පවසන්නේද, එය අපායවේ. මහු අපාය යනුවෙන් පවසන්නේද, එය ස්වර්ගයයි. මහු පොළොවෙහි දින හතළිහක් (40) රැඳී සිටී. එහි එක් දිනයක් එක් වසරක් සේද, තවත් දිනයක් එක් මාසයක් සේද, තවත් දිනයක් එක් සතියක් සේද, ඉතිරි දිනයන් සාමාන්‍ය දිනයන් වශයෙන්ද පවතී. පොළොවෙහි මක්කාව හා මිදිතාව හැර මහු නොගැවෙසන කිසියම් ස්ථානයක් නොඉතිරිව පවතී.

රසා (ජේසුස්) තඬිතුමා සුහන් තැමදුම වේලාවේ ඩමස්කස් ප්‍රදේශයේ ධවල මතාරාව (ගෝපුරය) මත බැස ඒමද අවසන් දිනය පිළිබඳ සළකුණුවලින් එකකි. මිනිසුන් සමග සුහන් සලාතය මහු ඉටුකරයි. පසු මහු දජ්ජාලය සොයා මරා දමයි. ඉර බටහිරෙන් උදාවීමද අවසාන දිනයේ සළකුණක්ය. මෙය දකින මිනිසුන් මැවිලි විශ්වාස කරති. මෙම විශ්වාසයෙන් ඔවුන්ට කිසියම් පලක් නොවන්නේය. අවසාන දිනය පිළිබඳ වෙනත් සළකුණු කීපයක් ඇත.

2-පාපකාර මිනිසුන් සඳහා අවසාන දිනය සිදුවේ. අවසාන දිනය සිදුවීමට පෙර අල්ලාහ් සුවඳ මද සුළඟක් එවයි. එම සුළඟ විශ්වාස චන්ත්‍රයින්ගේ පණ අත්පත් කරයි. අල්ලාහ් මරනය හා මෙලොව අවසන් කිරීම ගිහින මැවිම් කෙරෙහි නිර්ණයක් ගැනීමට අදහස් කරන්නේනම්, එවිට මහු සුර්හි පිඹින ලෙස (අදාල) මලක් (සුරුදු) වරයාට අණ කරයි. (සුර් යනු මහා අගනි) එම නාදය අසන මිනිසුන් මුළාවේ. අල්ලාහ් මේ බව මෙසේ පවසන්නේය.

﴿ونفخ في الصور فصعق من في السموات ومن في الأرض إلا﴾

من شاء الله ﴿[الزمر: ٦٨]

සුර්ති පිඹනලද විට අල්ලාහ් කැමැති අය හැර, අහසෙහි හා පොළොවෙහි සිටින්නන් සිහිය නැතිව මුළාවෙති.

(අල්කුර්ආන්-39:68)

අවසන් දිනය සිකුරාදා දිනක සිදුවේ. පසු සැම මලක්වරුන්ම මරණයට පත්වේ. අල්ලාහ් හැර අන් කිසියම් දෙයක් හෝ ඉතිරිව නොපවතී.

3-මිනිස් ශරීරයේ ‘අප්බුදුනම්’ හැර අන් සියල්ලම විනාශවී එය පොළොව අනුභව කරයි. (අප්බුදුනම් යනුවෙන් හැඳින්වෙන්නේ මූලමයයි. එය මිනිසාගේ පිට දණ්ඩ අවසානයේ ඇති ඇටකටුවකි) නියත වශයෙන්ම තම් (වක්තෘ) වරුන්ගේද පරිත්‍යාගශීලීන් (භිද්වරුන්)ගේද දේහයන් පොළොව අනුභව නොකරයි. අල්ලාහ් අහසෙන් ප්ලය ඉසා (විනාශවූ) ශරීරයන් වර්ධනය කරයි. අල්ලාහ් මිනිසුන් නැගිටවීමට අදහස් කරනවිට ඔහු සූර් පිම්ම හාර ඉස්රාෆීල් මලක්වරයාට පණ ලබාදෙයි. එතුමා දෙවැනි වරට සුර්ති පිඹයි. එවිට අල්ලාහ් සියලුම මැවීමිචලට පණ ලබාදෙයි. එවිට මිනිසුන් ප්‍රථමයෙන් පාවහන් නොපැළඳ, නිර්වස්ත්‍රයන් හා වර්මපේදය (කන්නා) නොකර අල්ලාහ් මැවූ සේ ඔවුන් තම මිනිවලෙහි සිට පිටත්වෙති. අල්ලාහ් මේ ගැන මෙසේ පවසන්නේය.

﴿ونفخ في الصور فإذا هم من الأجداث إلى ربهم ينسلون﴾ [يس: ٥١]

තවද, සූර් හි පිඹන ලද්දේද, ඔවුහු වහාම සමාධි වලින් (මිනි වලෙන්) පිටත්ව තම දෙවියා කරා සිඟු වෙති.

(අල්කුර්ආන්-36:51)

﴿يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سَرَّاعًا كَانْهُمْ إِلَىٰ نَصَبٍ يَوْفُضُونَ،
خَاشِعَةً أَبْصَارِهِمْ تَرْهَقُهُمْ ذُلَّةٌ ، ذَٰلِكَ الْيَوْمَ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ﴾
[المعارج: ٤٣، ٤٤]

නිශ්චය වශයෙන්ම, ඔවුන් (තමන් පූජා කරන) මයිම් ගල් කරා සිඳුයෙන් යන්නන් සේම ජදින සමාධිවල සිට සිඳුයෙන් පිටත්වෙති. ඔවුන්ගේ බැල්ම බිම් බලා තිබේ. නින්දාව ඔවුන් පරිවරා (වටා) ගෙනේ. මෙය ඔවුන්ට පොරොන්දුවූ දිනය වේ.
(අල්කුර්ආන්-70: 43, 44)

මෙම පොළොව තලය පැලී (පිපීටි) එමගින් ප්‍රථමයෙන් පිටත් වන්නේ නබි මුහම්මද (සල්) තුමාය. මේ බව එතුමා මගින් අනා වරණයවී ඇත. පසුව මිනිසුන් මහ්මුඩ් පිටියට ගෙනෙහු ලැබේ. එය මහා විශාලවත් පොළොවෙකි. කාගිර්වරුන් එහි මුණින්තලා වයෙන් රැස්කෙරේ. (මුණින්තලාවයෙන් කෙසේ රැස්කරනු ලබන්නේද? යනුවෙන් නබි තුමාගෙන් විමසූහ. එවිට එතුමා 'ඔවුන්ව පාදයෙන් පැවිද්දුවූ තැනැත්තා මුණින්තලාවයෙන් පැවිද්දවීමටද ශක්ති වන්තයාය' යනුවෙන් පැවැසිය) තවද, පල්ලාහ් සිහිකිටීම උදාසීන කරන්නා අන්ධයා ලෙසද නැගිටිවේ.

ජදිනයේ ඉර මැවිල්ලෙන් සම්පව සිටී. මැවිල්ලෙන් ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන්හි ප්‍රමාණය අනුව දහඩියෙන් සිටිති. ඔවුන්ගෙන් විලඹ දක්වාද, ඉතා දක්වාද දහඩියෙන් සිටින අයද, මුලු ගර්භයම දහඩියෙන් ගිලා බැසී සිටින අයද සිටිති. පල්ලාහ්ගේ සෙවන හැර එන් කිසි සෙවනාලේකද නොමැති එම දිනයේ මහුගේ සෙවනාලේල ලබන අයද සිටිති. නබි මුහම්මද (සල්) තුමා මේ ගැන මෙලෙස පවසන්නේය.

[سبعة يظلمهم الله في ظله يوم لا ظل إلا ظله : إمام عادل ، وشاب نشأ في طاعة الله ، ورجل معلق قلبه في المساجد ، ورجلان تحابا في الله اجتمعا عليه وتفرقا عليه ، ورجل دعتة امرأة ذات منصب وجمال فقال إني أخاف الله ، ورجل تصدق بصدقة فأخفاها حتى لا تعلم شماله ما أنفقت يمينه ، ورجل ذكر الله خاليا ففاضت عيناه] (رواه مسلم)

අල්ලාහ්ගේ සෙවණැල්ල හැර කිසියම් සෙවණැල්ලක් හෝ නොමැති එම දිනයේ අල්ලාහ් හත් දෙනකුට (පමණක්) තමාගේ සෙවණැල්ල ලබා දෙයි. ඔවුන්, යුතුකමින් ක්‍රියා කළ නායකයාද, අල්ලාහ්ට අවනත වීමෙහි නිරතවූ තරුණයාද, මස්පිදය (දේවස්ථානය) කරා තම සිත යොමුකර සිටින මිනිසාද, අල්ලාහ් වෙනුවෙන් ආදරය කර ඒ සඳහා එක්වූ හා ඒ සඳහා වෙන්වූ දෙන්නාද, උසස් වාගයෙන් හා සොන්දරයෙන් යුත් ස්ත්‍රියෙක් තරක ක්‍රියා වක් සඳහා ආරාධනා කළ විට ‘මා අල්ලාහ් කෙරෙහි බියට පසු වෙමි’ යනුවෙන් පවසා (වැළකී) සිටි මිනිසාද, තම දකුණ අතින් කරන දානය (පිං) තම වම අත නොදැන පරිදි සැඟවූ මිනිසාද, තනිවම සිට (අල්ලාහ් කෙරෙහි සිහි කිරීමෙන්) තෙත දෙක හි කදුලු හැලූ මිනිසාද යන්නන්ය.

(මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙන්)

මෙය පිරිමින් හට පමණක් නොවේ. ස්ත්‍රීන්ද ඔවුන්ගේ ක්‍රියා වන් වෙනුවෙන් ප්‍රශ්න කෙරේ. එය කුසල් වන්නේනම් කුසලද, (ත්‍යාගද) අකුසල වන්නේනම් අකුසලද (වේදනාද) ලබති. කුලිය දීම හා ප්‍රශ්න කිරීම පිරිමින්ට සේම ස්ත්‍රීන්ටද පවතී. පනස් දහස් වසරකට සමාන මෙම දිනයේ මෙහි (මස්පිද)දී මිනිසුන් අධික ලෙස පිපාසවී සිටිති. නමුත් විශ්වාස වන්තයෙකුට (මෙම දිනය) එක සලාතයක් ඉටු කරන වේලාව සේ සිග්‍රයෙන් පවතී.

විශ්වාස වන්නයින් නම් තායක තුමාගේ පොකුණට (හවිල්) පැමිණ, එයින් ජලය පානය කරති. (හවිල් යනුවෙන් හැඳින්වෙන්නේ, අල්ලාහ් නම් තායක තුමාට පමණක් විශේෂ කළ ශ්‍රේෂ්ඨ පොකුණකි. එතුමාගේ සමාජයින් අවසාන දිනයේ මෙහි ජලය පානය කරති. මෙම ජලය කිරියට වඩා තදම සුදය. මි පැණියට වඩා රසය. කපුරුවට වඩා සුවදය. එහි භාජන පහසේ තරුවන්ගේ සංකාශවෙකි. මෙම පොකුණෙන් වරක් ජලය පානය කරන්නාට කිසිදා පිපාසයක් ඇති නොවන්නේය.)

මිනිසුන් හේෂ් පිටියේ දීර්ඝ කාලයක් රැඳී සිට මවුන් අතර ප්‍රශ්න කිරීම හා තිත්දු කිරීම අපේක්ෂා කරමින් සිටිති. මවුන් පටක උෂ්ණයෙන් හා පසිරුතාවයෙන් සිටින පතර, එහි රැඳී සිටීමද, අපේක්ෂාවද දීර්ඝවේ. එවිට මැවිල්ලයන් අතර තිත්දු කිරීමට අල්ලාහ් වෙත නිර්දේශ කරන්නන් යොයා යති. මවුන් නම් පාදම් (අලෙ) තුමා වෙත පැමිණේ. එතුමා තමාගේ නොහැකි භාවය පවසයි. පසු නූහ් (අලෙ), ඉබ්‍රාහිම් (අලෙ), මුසා (අලෙ) හා රූසා (අලෙ) යන නම් තුමානන් වෙත (නිර්දේශ කිරීම සඳහා) පැමිණෙති. එතුමන්ලාද තමනමන්ගේ නොහැකිභාවය පවසති.

පසුව (අවසාන වශයෙන්) නම් මුහම්මද (සල්) තුමා වෙත පැමිණෙති. එතුමා මෙයට තමා සුදුස්සා බවට පවසා (පිළිගෙන) අර්ෂයේ අභියස සුප්‍රදයෙහි යෙදී සිටී. අල්ලාහ් එතුමාට පහළකළ පරිදි අල්ලාහ්ව සම්පූර්ණ වශයෙන් ප්‍රශංසා කරයි. එවිට අල්ලාහ් 'මුහම්මද (සල්) තුමනි, මඬේ හිස මසවන්න. මඬ අයැද සිටින්න. එය මඬට ලැබේ. මඬ නිර්දේශ කරන්න, එය පිළිගෙන්න.' යනුවෙන් පවසා විනිශ්චය කිරීමට හා ප්‍රශ්න කිරීමට අල්ලාහ් අවසරය (අන්ත කරයි) ලබාදෙයි. ප්‍රථමයෙන් ප්‍රශ්න කිරීමට ලක්වන්නේ මුහම්මද (සල්) තුමාගේ උමමත් (සමාජයින්)ය.

දාසයාගේ ක්‍රියාවලීන් ප්‍රථම වශයෙන් ප්‍රශ්න කරනු ලබන්නේ සලාතය (නැමදුම) ගැනය. එය සතුටුදායකව පිළිගනු ලබන්නේ නම්, අන් ක්‍රියාවන් ගැන අවධානය යොමුකෙරේ. එය (සලාතය) ප්‍රතික්ෂේප වන්නේ නම්, ඔහුගේ සියළුම ක්‍රියාවන්ද ප්‍රතික්ෂේප කෙරේ. තවද, දාසයා කරුණු පහක් ගැන ප්‍රශ්න කරනු ලැබේ. එවා, ඔහු තම ගැවු ආයුෂ කාලය කෙසේ ගත කළේද, තම ගැවු යොවනය කෙසේ පල කළේද, තම ධනය කෙසේ රැස් කළේද, එය කෙසේ වියදම් කළේද, තමා ලද දැනුම් ඥානයෙන් කුමන ක්‍රියා කළේද යනාදියත්ය.

තවද, දාසයන් අතර ප්‍රථමයෙන් ප්‍රශ්න කරනු ලබන්නේ ලේ (සාතන හා තුවාල කිරීම් වැනි කාර්යයන්) ගැනය.

ඵදිතයේ පළිගැනීම් සිදුකරනු ලබන්නේ, කුසල් හා අකුසල් ක්‍රියාවන් මගිනි. මිනිසෙකුගේ කුසල් ඔහුගෙන් පිඩනයට ලක් වුවන්ට පිරිනමනු ලැබේ. ඔහුගේ කුසල් අවසන් වූයේ නම්, පිඩනයට ලක්වූවන්ගේ අකුසල් ඔහුට පිරිනමනු ලැබේ. පසු සිරාතය පිහිටේ. (එය කෙස් ගහට වඩා සිනිඳුයි, කඩුවට වඩා තියුණුයි. එය නිරය මත පිහිටේ) මිනිසුන් තමන්ගේ ක්‍රියාවන් අනුව එය පසුකර යති. ඔවුන්ගෙන් ඇසිපිය ගැසීමේ මොහොතේද, සුළග වෙගයෙන්ද, අධි සිප්‍රයෙන් දුටු අශ්වයන් සේද, බඩ ගැමෙන්ද සිරාතය පසු කරන්නන්ද සිටිති, එහි මත ඇති දම්වැල් මිනිසුන් අල්ලා නිරයට විසි කරයි. එවිට කාගිර්වරු හා අල්ලාහ් සිතන පාපකාර මුර්ථිත්වරුන් නිරයෙහි වැටෙති. නිසැකයෙන්ම, කාගිර් වරුන් නිරයේ ස්ථිරව පසුවෙති. පාපකාර මුර්ථිත්වරු අල්ලාහ්ගේ මතය පරිදි වේදනාවට ලක්වීමෙන් පසු ස්වර්ගයට පිවිසෙති.

ඵකදේවවාදීන් අතර අපායට නියමවූවන් වෙනුවෙන් නිර්දේශ කිරීම සඳහා අල්ලාහ් තමා කැමැතිවූ තබ් හෙවත් වක්තාවරුන්

ටද, රසුල් හෙවත් දූත වරුන්ටද හා සාලිහින් හෙවත් යහපත් ශිලයන්ටද අවසරය ලබා දෙයි. ඒ අනුව නිර්දේශ කරනලද අය අල්ලාහ් තිරයන් පිටම කරයි. සිරාතය පසුකර යන්නන් එනම්, ස්වර්ගවාසීන් ස්වර්ගය හා තිරය අතර ඇති පාලමෙහි රැඳී සිටිති. එහි පිරිසක් තවත් පිරිසක් මගින් පළිගැනීමට ලක්වනු ලැබේ. කෙනෙකු තම සහෝදරයෙකුට කළ අපරාධය සඳහා පළිගෙන එමගින් ඔහු තාප්තිවන තෙක් ස්වර්ගයට පිවිසීමට නොහැක.

ස්වර්ග වැසියන් ස්වර්ගයටද, අපාය වැසියන් අපායටද පිවිසීමෙන් පසු මරණය එළවෙකුගේ රූපයෙන් ගෙනවිත් ස්වර්ගය හා අපාය අතර කපනු ලැබේ. මෙය ස්වර්ගය හා අපාය වැසියන් දුටුවමින් සිටිති. පසු ‘ස්වර්ග වැසියනි, (බෙලා) නිරන්තරයෙන් සිටින්න. (මෙලාට) මරණය නොමැත්’ යනුවෙන්ද, ‘අපාය වැසියනි, (බෙලා) නිරන්තරයෙන් සිටින්න. (මෙලාටද) මරණය නොමැත්’ යනුවෙන්ද පැවැසේ. කවරෙකු ප්‍රීතියෙන් මරණයට පත්වන්නේද, ඔහු ස්වර්ග වැසියාය. කවරෙකු දුකෙන් මරණයට පත්වන්නේද, ඔහු අපාය වැසියාය.

අපාය හා එහි වේදනාව

මේ පිළිබඳව අල්ලාහ් තඤාලා මෙසේ පවසන්නේය.

﴿فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۖ أَعَدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ [البقرة: ٢٤]

මිනිසුන් හා ගල් දවන දූවයකු අපායේ ගින්න කෙරෙහි බියට පිටින්න. එය (අල්ලාහ් ඔහුගේ ධර්ම ග්‍රන්ථ ප්‍රතික්ෂේප කරන) කාර්වරුන්ටම සූදානම්කර තිබේ. (අල්කුර්ආන්-2:24)

නබි (සල්) තුමා තම ශ්‍රාවකයෙකුට මෙසේ පැවැසීය.

[ناركم هذه التي توفدون جزء من سبعين جزءا من نار جهنم] قالوا :
والله إن كانت لكافية يا رسول الله ، قال : [فإنها فضلت بتسع وستين
جزءا كلها مثل حرها] (رواه البخاري ومسلم)

තනි මුහම්මදු (සල්) තුමා තම ශ්‍රාවකරුවන්ට ‘මඟලා දල්වන මෙම ගින්න, ජ්හන්නම් යන නිරයෙහි ගින්නෙන් හැත්තෑවෙන් එක පාගුවෙකි’. යනුවෙන් පැවැසීය. එවිට ඔවුහු තනිතුමානෙහි, මෙය (වේදනා කිරීමට) ප්‍රමාණවත්වේ යනුවෙන් කීහ. එයට තනි තුමා ‘නියත වශයෙන්ම මෙය (නිරයේ ගින්න) හැට තවය පංගු වෙන් වැඩිකර ඇත. ඒ සියල්ලම මෙවැනි උණුසුම්ය.’ යනුවෙන් පැවැසීය.

අපාය මහල් ප්‍රසාද හතකින් යුත්තෙකි. සෑම මහල්ලක්ම අනෙක් මහල්වලට වඩා අසීරු වේදනා සහිතකි. එයින් සියළුම මහල්වලම තම තමන්ගේ ක්‍රියාවන් අනුව වේදනාවට සුදුස්සන් සිටිති.

මුනාගික් වරුන් පහළම මහලෙහි සිටිති, මෙය දැඩි වේදනා සහිතකි. කාගිරිවරුන්ට නිරයෙහි වේදනාව අඛණ්ඩව හා ස්ථිරව පවතී. නමුත්, වේදනාව අධිකව ලබාදීම සඳහා ඔවුන් නිරයේ දැවු සෑම අවස්ථාවෙහිම නැවත පෙර තත්ත්වයට ගෙනෙනු ලැබේ.

අල්ලාහ් මේ පිළිබඳව මෙසේ පවසන්නේය.

﴿كلما نضجت جلودهم بدلناهم جلودا غيرها ليذوقوا العذاب﴾ [النساء: ٥٦]

ඔවුන් වේදනාව (සම්පූර්ණයෙන්ම) අනුභව කිරීම සඳහා ඔවුන් ගේ හම ගැවියන අවස්ථාවෙහි එය නොවන වෙනත් හම් ඔවුන් ට මාරුකරමින් සිටින්නෙමු.

(අල්කුර්ආන්-4:56)

﴿والذين كفروا لهم نار جهنم ، لا يقضى عليهم فيموتوا ولا يحفف﴾

﴿منهم من عذابها، كذلك نجزي كل كفور﴾ [෫෦:෪෦]

ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන්ට නිරයේ ගින්න ඇත. මි: දකින ආකාරයට ඔවුන්ගේ කාර්යයන් අවසන් නොවේ. නිරයේ ඔවුන්ගේ වේදනාවද පහසුකරනු නොලැබේ. මෙය සෑම කාගිරිවරුන්ටම අපි කුලිය ලබා දෙන්නෙමු.

(අල්කුර්ආන්-35:36)

ඔවුන් එහි විලංගු කෙරේ. ඔවුන්ගේ බෙල්ලටද විලංගු කරනු ලැබේ. අල්ලාහ් මේ බව මෙසේ පවසන්නේය.

﴿وترى المجرمين يومئذ مقرنين فى الأصفاد ، سراويلهم من قطران﴾

﴿وتغشى وجوههم النار﴾ [෧෦:෫෦]

තවද, ඵ්දිනයේ අපරාධකරුවන් දම්වැල්ලෙන් බැඳ සිටීම මත දකී. ඔවුන්ගේ ඇඳුම් තාරවලින් (කිල් තෙල්) සාදා තිබේ. තවද, ඔවුන්ගේ මුහුණු ගින්නෙන් දවනු ලබයි. (අල්කුර්ආන්-14:49,50)

අපාය වැසියන්ගේ ආහාරය ජක්කුම් ගසකි. අල්ලාහ් මේ ගැන මෙසේ පවසන්නේය.

﴿إن شجرت الزقوم طعام الأثيم، كالمهل يغلى فى البطون كغلى الحميم﴾

[෧෧:෫෦]

නිසැකයෙන්ම, ජක්කුම් ගස පාපකරුවන්ගේ ආහාරයෙකි. එය උණුකරනලද තඹ සේ තිබේ. කුසෙහි එය උණුවූ ජලය සේ උණුවේ. (අල්කුර්ආන්-44:43,44)

තනි මුහම්මද් (සල්) තුමාද මේ ගැන මෙසේ පවසන්නේය.

[لو أن قطرة من الزقوم قطرت في دار الدنيا لأفسدت على أهل

الدنيا معاشهم فكيف بمن يكون طعامه ؟] [سنن الترمذي]

ජන්තුම් ගසෙන් බිඳවැටී ලොවෙහි වැටෙන්නේද, ලොව වැසියන්ගේ ජීවිතය විනාශවේ. එසේනම්, එය ආහාරය වන අයගේ තත්ත්වය කෙසේ පවතීද ? (නිර්මිදී ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

නිරසෙහි අසිරු වෙදනාව හා ස්වර්ගයෙහි භාග්‍යයේ විශේෂත්වය පිළිබඳව තබා මුහුම්මිමද (සල්) තුමාගේ වැකියක් මෙසේ අනාවරණයවේ.

[يؤتى بأهل الدنيا من الكفار في النار غمسة ثم يقال له: هل مر

بك نعيم قط ؟ فيقول : لا ، ما مر بي نعيم قط. نسي كل نعيم الدنيا

وترفها من غمسة واحدة في النار ، كذلك يؤتى بأهل الدنيا من

المؤمنين فيغمس في الجنة غمسة ، ثم يقال له : هل مر بك بؤس قط ؟

فيقول : لا ، ما مر بي بؤس قط ولا أذى. نسي كل ما قاساه في الدنيا من

البؤس والفقر والشقاء من غمسة واحدة في الجنة] (رواه مسلم)

මෙලොවෙහි සම්පූර්ණ භාග්‍යයෙන් ජීවත්වූ කාර්ට් වරයෙකු ගෙනෙනු ලැබේ. ඔහු නිරසේ (ගින්නේ) වරක් ගිල්වනු ලැබීමෙන් පසු ඔහුගෙන් ‘ඔබට (ලොවෙහි) කිසියම් භාග්‍යයන් තිබුණේද?’ යනුවෙන් ඇසේ. මානව කිසියම් භාග්‍යයන් නොතිබුණු බව ඔහු පවසයි. නිරසේ වරක් ගිල්වීමෙන් ඔහුට ලොවෙහි භාග්‍යයන් සියල්ල අමතකවිය.

එසේම, මෙලොවෙහි ඉතාමත් අසිරුතාවයට ලක්වූ විශ්වාස වත්තයෙකු ගෙනෙහු ලැබේ. ඔහු වරක් ස්වර්ගයෙහි ගිල්වීමෙන් පසු ඔහුගෙන් ‘ලොවෙහි ඔබට කිසියම් අසිරුතාවයක් තිබුණේද? යනුවෙන් විමසේ. මාගට කිසියම් අසිරුතාවයක් හෝ දුෂ්කරතාවයක් නොතිබුණු බව ඔහු පවසයි. ස්වර්ගයෙහි වරක් ගිල්වීමෙන් ඔහුට ලොවෙහි සිදුවූ අසරණකම, දිළිඳුකම හා අභාග්‍ය සියල්ලම අමතකවිය. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

ස්වර්ගයෙහි ස්වභාවය

ස්වර්ගය අල්ලාහ්ගේ යහපත් දාසයන්ගේ කීර්තීමත් ස්ථිර නිවසකි. එහි කිසියම් ඇසක් නොදුටු, කිසියම් කණක් නොඇසූ හා කිසියම් මිනිස් සිතෙන් වර්ණනා නොකළ භාග්‍යයන් තිබේ. මේ බව අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ ، جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

[السجدة: ١٧]

ඔවුන් කළ (යහපත්) ක්‍රියාවන් සඳහා ත්‍යාග වශයෙන් (ලබා දීමට) සහවා ඇති තෙත් මිනවීම (පරලොව මෝක්සය) කිසියම් කෙනෙකු නොදනී. (අල්කුර්ආන්-32:17)

ස්වර්ගයේ ස්වභාවය මුළුමනින් වරුන්ගේ ක්‍රියාවන් පිළිබඳව පහත්ව පවතී. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾ [الحجرات: ١١]

බෙලා අතර සිටින විශ්වාසීන්ගේද දැනුම් ප්‍රදානය ලද අයගේද තරාතිරම අල්ලාහ් උසස් කරයි.

(අල්කුර්ආන්-58:11)

ස්වර්ග වැසියන් තම සිත්සතත් ප්‍රිය කරන දේ එහි අනුභව හා පානය කර සිටිති එහි පාට නොවෙනස්වන ගංගාවන්ද, රස නොවෙනස්වන කිරි ගංගාවන්ද, පවිත්‍ර මී පැති ගංගාවන්ද සහ පානය කරන්නන්ට තෘප්තිය ගෙනදෙන මද්‍ය පාන ගංගාවන්ද එහි පිහිටා ඇත. එම මද්‍ය පානය මෙලොවෙහි මද්‍ය පානය සේ නොවන්නේය. අල්ලාහ් මේ පිළිබඳව මෙසේ පවසන්නේය.

﴿يَطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ، بِيضَاءٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ، لَا فِيهَا

غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ﴾ [الصافات: ٤٥-٤٧]

පිරිසිදු පානයෙන් පිරි භාජන ඔවුහු වටකරගෙන ඒවි. (එය) තද සුදය. පානය කරන්නන්ට මිහිරි රසය. එයින් (කිසිදු) බාධා වක් නොමැත. තවද, මෙයින් ඔවුන් බුද්ධි නොසන්සුන්තාවයටද නොපසුවෙති. (අල්කුර්ආන්-37:45-47)

එහි ‘හුරුල් රන්’ කන්‍යාවන් විවාහ කර දෙනු ලැබේ. තබ් මුහම්මදු (සල්) තුමා මේ පිළිබඳව මෙසේ පවසන්නේය.

[لو أن امرأة من أهل الجنة إطلعت على أهل الأرض لأضاعت ما

بينهما - أي السماء والأرض - ولما له ريحاً] [رواه البخاري]

ස්වර්ගවාසීන්ගේ කන්‍යාවන් කෙනෙක් ලොව වැසියන් කරා පැමිණෙන්නේනම්, ඇය අභස හා පොලොව අතර ආලෝකමත් කර, සුගන්ධයෙන් පුරවයි.

(බුහාරි ශ්‍රත්ථය ඇසුරෙනි)

ස්වර්ග වැසියන්ගේ ඉමහත් භාග්‍ය වන්නේ, අල්ලාහ්ව බැහ දැකීමයි. තවද, ඔවුන් එහි ලෙමුත්‍රා පහ කිරීම, නාභය සිටීම හා කෙළ ගැසීම යනාදීන් නොකරති. ඔවුන්ගේ පනාව රන්රන් වග

යෙක්ද, ඔවුන්ගේ දහඩිය කස්තූරි වශයෙන්ද පවතී. මෙය උනවි
මක් හෝ විසන්ධිවීමක

‘ හෝ තොවන ස්ථිර භාග්‍යයන්ය. නබි මුහම්මද් (සල්) තුමා
මෙසේ පවසන්නේය.

[مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ يَنْعَمُ لَا يَأْسُ لَا تَبْلَى ثِيَابُهُ وَلَا يُغْنَى شَبَابُهُ]

(رواه مسلم)

කවරෙකු ස්වර්ගයට පිවිසෙන්නේද, ඔහුට භාග්‍යය ලැබෙන
අතර, දුර්භාග්‍යය නොලැබෙන්නේය. ඔහුගේ ඇඳුම් පැළඳුම් දිරා
පත් නොවන අතර, ඔහුගේ යොවනයද විනාශ නොවන්නේය.

(මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

ස්වර්ග වැසියන්ගේ අවම භාග්‍යය, මෙම ලොව දස වතාවත්
ලබා දීමට වඩා උතුම්ය. මෙසේ ලබන්නා අපායෙන් සිට අවසානව
පිටත්ව ස්වර්ගයට පිවිසෙන තැනැත්තාය.

මහා කරුණික හා අති දයාත්විත අල්ලාහ්, අප සෑම දෙනාටම
මෙම උතුම්වූ භාග්‍ය හා දායාදයන් ලබා දෙනු මැනවි.

وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه وسلم
والحمد لله رب العالمين.

